

Gazeta Uczelniana

Miesięcznik informacyjny Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich ♦ rok XVII ♦ nr 7 (167) lipiec 2011 ♦ ISSN 1429-5822

Architektura instytutów i klinik medycznych Dwustulecie medycyny uniwersyteckiej we Wrocławiu 1811–2011

W numerze:

- ♦ Rozpoczęto rewitalizację klinik – pierwsze efekty zobaczymy już w tym roku
- ♦ Jubileusz 85-lecia prof. dr. hab. Augustyna Wasika
- ♦ VII Sympozjum Jaskry PTO
- ♦ Konferencja naukowa „Wieloprofilowość leczenia periodontologicznego”
- ♦ Święto zdrowia publicznego we Wrocławiu
- ♦ O jakości badań socjomedycznych w gronie autorytetów

Akademia Medyczna
im. Piastów Śląskich

Architektura instytutów i klinik medycznych Dwustulecie medycyny uniwersyteckiej we Wrocławiu 1811–2011

Kontynuacją obchodów uroczystości 200-lecia medycyny uniwersyteckiej był wernisaż wystawy *Architektura instytutów i klinik medycznych Dwustulecie medycyny uniwersyteckiej we Wrocławiu 1811–2011*, który odbył się 16 czerwca 2011 r. godz. 17⁰⁰ w Muzeum Architektury we Wrocławiu. Zaproszonych gości przywitali dyrektor Muzeum Architektury dr Jerzy Ilkosz oraz JM Rektor Akademii Medycznej prof. dr hab. Marek Ziętek. Zaproszeni goście, wśród których byli rektorzy i prorektorzy wrocławskich uczelni, wojewoda dolnośląski – Aleksander Marek Skorupa oraz wiceprezydent Wrocławia – Adam Grehl, a także wielu profesorów i przedstawicieli środowiska nauki, kultury i sztuki, zwiedzili wystawę, która jest świadectwem, że medycyna to nie tylko nauka, ale też sztuka. Kuratorami wystawy są Monika Kolęda (Akademia Medyczna) i Małgorzata

Wójtowicz (Muzeum Architektury). Otwarcie wystawy uświetnił występ Chóru Kameralnego Akademii Medycznej we Wrocławiu pod dyrekcją dr Agnieszki Franków-Żelazny.

Zespół budynków instytutów i klinik dawnego Wydziału Medycznego, składający się z dwóch kompleksów po obydwóch stronach ulicy Tytusa Chałubińskiego (dawniej Maxstrasse) i oddalonej o 200 m Kliniki Psychiatrycznej i Chorób Nerwowych przy ulicy Odonu Bujwida 42–44 (dawniej Auenstrasse), to wyjątkowa realizacja architektoniczna i urbanistyczna. Planowana na dużą skalę jako swego rodzaju pomnik postępu medycyny, powstała w ostatnim ćwierćwieczu XIX i pierwszym dziesięcioleciu XX wieku. Przez następne stulecie pełniła tę samą funkcję, mimo zmian historycznych i politycznych.

Wystawa prezentuje europejską rangę tego zespołu, zachowanego właściwie w niezmienionym stanie. Tym bardziej zasługuje on na uwagę, że inne tego typu – głównie niemieckie – zabytkowe zespoły (w Heidelbergu, Bonn, Halle), które pierwotnie

posłużyły jako wzór, zostały znacznie przebudowane lub przestały istnieć.

Budynki Wydziału Medycznego powstały w wyniku wieloletnich starań wybitnych w swoich dziedzinach profesorów, znanych w Europie i na świecie. Przełomowe odkrycia i wynalazki w medycynie oraz bakteriologii sprawiły, że nawiązano ścisłe kontakty między uczonymi z Francji, Anglii, Niemiec i Stanów Zjednoczonych. Na początku lat osiemdziesiątych XIX wieku pomysł stworzenia we Wrocławiu wspólnego zespołu medycznego uzasadniali w pismach do ministra kultury Gustava von Gosslera dyrektorzy ośmiu placówek: Heinrich Fritsch (Klinika Położnicza i Chorób Kobięcych), Carl Hasse (Instytut Anatomii), Rudolph Peter Heinrich Heidenhain (Instytut Fizjologii), Hermann Eberhard Fischer (Klinika Chirurgiczna), Anton Biermer (Klinika Chorób Wewnętrznych), Albert Neisser (Klinika Chorób Skórnych i Wenerycznych), Heinrich Neumann (Klinika Psychiatryczna i Chorób Nerwowych) i Emil Ponfick (Instytut Patologii). Ponieważ uniwersytecka „dzielnica medyczna” stała się urbanistyczną oczywistością w wielu miastach akademickich, nie dziwi konsekwentne dążenie wspomnianych naukowców do stworzenia dogodnego miejsca pracy i zespolenia na jednym obszarze obiektów wszystkich specjalności medycznych.

Tym bardziej, że postępowi nauk medycznych towarzyszyło kształtowanie się dwóch typów funkcjonalnych budynków – instytutu i kliniki. Decyzja o budowie zapadła w 1883 roku. Profesorowie określali program naukowo-dydaktyczny, mieli wgląd w tworzenie projektu, czasami wpływali na rozczłonkowanie bryły i zatwierdzali projekty koncepcyjne. Ten zespół urbanistyczny, wzniesiony w latach 1887–1909 przy ścisłej współpracy architektów z użytkownikami, był w opinii współczesnych jedną z najnowocześniejszych inwestycji w kraju.

W następstwie działań wojennych 22 stycznia 1945 roku niemiecki Uniwersytet Wrocławski został przeniesiony do Drezna. Oficjalnie od

24 sierpnia 1945 roku w obiektach zespołu medycznego znalazł swoją siedzibę polski Wydział Lekarski Uniwersytetu połączonego z Politechniką, od 1950 roku działający jako samodzielna wyższa uczelnia – Akademia Medyczna. Organizowali ją z dużym zaangażowaniem naukowcy przybyli głównie z Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Korzystano z częściowo ocalałych pomocy dydaktycznych, między innymi zbiorów mularzy i narzędzi (fragmentarycznie prezentowanych na wystawie). W powojennej historii wydziału szczególnie zasłynął profesor Wiktor Bross (pionier torakochirurgii i współtwórca polskiej kardiologii) i profesor Ludwik Hirszfeld (twórca polskiej szkoły immunologicznej oraz nowej dziedziny nauki – seroantropologii). Historyczna „dzielnica medyczna” okazała się tak funkcjonalna, że – odbudowana po zniszczeniach wojennych – dobrze służyła uczelni.

Współczesny rozwój medycyny wiąże się z nowymi wymaganiami dotyczącymi tego typu budynków. W 1975 roku w konkursie Stowarzyszenia Architektów Polskich pod hasłem „Nowa Akademia Medyczna” pierwszą nagrodę otrzymał projekt Krystyny i Mariana Barskich. Byli oni głównymi autorami pierwotnych projektów realizacyjnych nowego złożenia przy ulicy Borowskiej, wznieszonego od lat dziewięćdziesiątych XX wieku do dziś.

(Fot. A. Zadrzywlski)

Rozpoczęto rewitalizację klinik – pierwsze efekty zobaczymy już w tym roku

Blisko 20 mln złotych pochłonie rewitalizacja zespołu zabytkowej architektury klinik Akademii Medycznej we Wrocławiu. Znaczna część tej kwoty, bo prawie 14 mln złotych, to dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Dolnośląskiego na lata 2007–2013, który dotyczy ochrony i zachowania obiektów dziedzictwa kulturowego i historycznego. W ramach tego projektu rewitalizacji zostaną poddane budynki: przy ul. J. Mikulicza-Radeckiego – Katedra i Zakład Farmakologii oraz Katedra i Zakład Medycyny Sa-

dowej; przy ul. T. Chałubińskiego – Katedra i Zakład Biofizyki, Katedra i Zakład Biochemii Lekarskiej, Katedra i Zakład Fizjologii oraz Katedra i Zakład Anatomii Prawidłowej, Katedra i Zakład Histologii i Embriologii; przy ul. K. Marcinkowskiego – Katedra i Zakład Patomorfologii oraz Katedra i Zakład Genetyki.

Zespół klinik i instytutów Akademii Medycznej we Wrocławiu powstał w latach 1895–1901. Wybudowane wtedy budynki charakteryzowały się oryginalnymi rozwiązaniami dotyczącymi zarówno formy, jak i funkcji. Od XIX wieku koncepcja budowy szpitala opierała się na jego funkcjonalności. Pawilonowy układ zabudowy ułatwiał utrzymanie rygorów higieny i hamował rozprzestrzenianie się zakażeń. Wrocławski kompleks stał się wzorcem dla przebudowy słynnych klinik berlińskich.

Przez lata przywykliśmy do widoku licznych śladów walk z czasów II wojny światowej. Mniejsze lub większe dziury w elewacjach powstałe na skutek ostrzału po latach destrukcyjnego wpływu atmosfery zamieniły się w istne kraterki. Powojenna, fragmentaryczna naprawa ścian odbiega od ideału. Na zaciecionych i zawilgoconych częściach elewacji rozwija się flora mikrobiologiczna. Gdziekolwiek można dostrzec wyrastające z parapetów brzozy. Zniszczone jest także oryginalne pokrycie dachu. Trudno otwiera się wiekowe, wyeksploatowane drzwi i okna.

Każdy z budynków objętych planem rewitalizacji będzie kompleksowo odnowiony. Osuszone i z izolowaniem zostaną fundamenty. Remont obejmie także całą elewację na każdym z budynków. Ubytki cegły klinkierowej zostaną uzupełnione, podobnie jak zniszczone między ceglami fugi – dzięki sca-

leniu kolorystycznemu trudno będzie odróżnić starą część elewacji od odnowionej. Wykonawca odpowiednio zabezpieczy wszystkie powierzchnie ścian przed działaniem czynników atmosferycznych, tak by przez kolejne dziesiątki lat mogły wyglądać jak nowe.

Rozpoczęta rewitalizacja zakłada także doprowadzenie wszystkich okien i drzwi do pierwotnego stanu. Tam, gdzie będzie to możliwe, stolarka zostanie odnowiona, a elementy całkowicie zniszczone zastąpione nowymi. Wymiana stolarki okiennej będzie prowadzona z zachowaniem jej historycznego wyglądu, a więc podziałów, zdobień i kolorystyki. Renowacja obejmie również kraty w oknach piwnicznych.

Na dachach odnawianych budynków zobaczymy nowe pokrycie. Ciemna dachówka przypomni łupkę sprzed ponad 100 lat. Nowe będą rynny i obróbki blacharskie. Sama drewniana konstrukcja dachów bę-

dzie poddana gruntownemu odnowieniu i konserwacji. Kominy, których nie da się naprawić zostaną całkowicie przemurowane.

W ramach rewitalizacji przewiduje się wymianę oświetlenia zewnętrznego oraz remont nawierzchni jezdni i chodników w odnawianym kompleksie.

Generalnym wykonawcą prowadzonych prac rewitalizacyjnych jest Przedsiębiorstwo Budowlano-Konserwatorskie Castellum z Wrocławia. Kilkudziesięciu jego pracowników: cieśli, dekarzy, murarzy można zobaczyć na rusztowaniach okalających odnawiane budynki. Pierwsze efekty ich prac będziemy podziwiać jeszcze w tym roku. Całkowite zakończenie robót przewidziano na koniec września przyszłego roku.

Prowadzona rewitalizacja przywróci świetność temu wyjątkowemu miejscu. Neogotycki kompleks budynków, będący unikatowym świadectwem połączenia myśli technicznej, urbanistycznej, architektonicznej i naukowej, uzyska dawny blask, co niewątpliwie zwiększy atrakcyjność Wrocławia, nie tylko dla turystów. Odnowioną bazę naukowo-dydaktyczną zyskają studenci i pracownicy naukowcy.

(Fot. A. Zadrzywiński)

Jubileusz 85-lecia prof. dr. hab. Augustyna Wasika, emerytowanego pracownika i wieloletniego kierownika Katedry i Kliniki Psychiatrii AM we Wrocławiu

W dniu 19.04.2011 r. Katedra i Klinika Psychiatrii Akademii Medycznej we Wrocławiu oraz Oddział Wrocławski Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego zorganizowały spotkanie z okazji Jubileuszu 85-lecia prof. dr. hab. Augustyna Wasika, pracownika Kliniki Psychiatrii w latach 1950–1996, kierownika Kliniki w okresie 1976–1991 r., prorektora ds. Nauki w kadencji 1982–1984.

Prof. dr hab. Augustyn Wasik
(fot. P. Golusik)

Władze Akademii Medycznej reprezentował pełniący wówczas obowiązki rektora prof. dr hab. Marek Ziętek, który odczytał i przekazał Jubilatowi prof. dr. hab. Augustynowi Wasikowi list gratulacyjny i wiele ciepłych osobistych słów uznania i szacunku.

Wrocław, 19 kwietnia 2011 r.

Szanowny Pan
Prof. dr hab. Augustyn WASIK
Szanowny Panie Profesorze
Czcigodny Jubilacie

Uprzejmie proszę o przyjęcie serdecznych gratulacji z okazji wspianego, podwójnego Jubileuszu Pana Profesora – 85-letniej rocznicy urodzin i 60-lecia pracy w zawodzie lekarza.

Obchodzone dzisiaj uroczystości są okazją do złożenia Panu Profesorowi gorących podziękowań za lata ofiarnej, wzorowej pracy poświęconej macierzystej *Alma Mater*.

Na słowa ogromnego szacunku i uznania zasługuje bogaty dorobek Pana Profesora w sferze naukowej, dydaktycznej, klinicznej i organizacyjnej, będący trwałym i znaczącym wkładem w dokonania wrocławskiej Akademii Medycznej.

W trudnych dla nauki i szkolnictwa wyższego latach 1982–1984 piastował Pan Profesor odpowiedzialny urząd Prorektora ds. Nauki, łącząc pracę w najwyższych organach samorządowych Uczelni z obowiązkami Kierownika Katedry i Kliniki Psychiatrii, którą z sukcesami kierował Pan Profesor przez 15 lat od 1976 do 1991 roku.

Na podkreślenie zasługuje współpraca z przemysłem. W ramach programu rządowego pod kierunkiem Pana Profesora były prowadzone badania pracowników Kombinatu Górniczo-Hutniczego Miedzi w Lublinie poświęcone oddziaływaniu metali na stan psychiczny człowieka.

Jestem przekonany, że dla tak aktywnego zawodowo Człowieka nauki, nauczyciela akademickiego i lekarza-klinicysty największą satysfakcją sprawia świadomość, że Jego dokonania znajdują godnych kontynuatorów, że przyczynił się do rozwoju nauk medycznych, wykształcił wielu wspaniałych lekarzy, skutecznie ratował zdrowie powierzonych Jego pieczy chorych.

Uroczystość, w której mam zaszczyt i przyjemność dziś uczestniczyć, zorganizowana z inicjatywy Oddziału Wrocławskiego Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego wspólnie z Katedrą i Kliniką Psychiatrii Akademii Medycznej we Wrocławiu na czele z jej Kierownikiem – Panem Profesorem Andrzejem Kiejną, następcą na tym stanowisku Czcigodnego Jubilata jest w moim osobistym odczuciu najwyższym wyrazem podziękowania za 60 lat pracy na rzecz Uczelni i społeczeństwa.

Z całego serca życzę Panu Profesorowi dobrego zdrowia, pogody ducha i optymizmu, satysfakcji z dokonań oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

Ad multos annos Panie Profesorze.

Proszę przyjąć wyrazy głębokiego szacunku poważania oraz serdeczne pozdrowienia.

Prorektor ds. Nauki
prof. dr hab. Marek Ziętek

Prodziekan ds. Naukowych Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego, prof. dr hab. Dariusz Wołowicz złożył Jubilatowi serdeczne życzenia i wręczył list gratulacyjny od pani dziekan Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego prof. dr hab. Grażyny Bednarek-Tupikowskiej.

Spotkanie prowadził kierownik Katedry i Kliniki Psychiatrii prof. dr hab. Andrzej Kiejna, a uczestniczyli w nim zarówno obecni pracownicy Katedry i Kliniki Psychiatrii, jak i pracujący w okresie wcześniejszym pod kierownictwem Jubilata oraz prezes Oddziału Wrocławskiego Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego dr Jan Aleksander Beszłej, członkowie towarzystwa i przedstawiciele instytucji psychiatrycznych Dolnego Śląska, a także rodzina Pana Profesora.

Gościliśmy również przedstawicieli innych placówek Akademii Medycznej, z którymi Klinika współpracowała w okresie kierownictwa prof. Wasika: prof. Halina Hańczyc, wieloletni konsultant z zakresu interny w psychiatrycznych oddziałach klinicznych, dr Hanna Hulanicka, konsultant z zakresu neurologii oraz prof. Maria Kotschy z Kliniki Angiologicznej, z którą prowadzono wspólne badania naukowe.

Prof. dr hab. Andrzej Kiejna podkreślał rolę prof. dr hab. Augustyna Wasika w rozwoju psychiatrii klinicznej i w imieniu akademickiego środowiska psychiatrycznego złożył Jubilatowi życzenia kończąc je słowami: *Quod felix, faustum fortunatumque sit.*

Przewodniczący Zarządu Oddziału Wrocławskiego Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, dr Aleksander Beszłej, oprócz życzeń okolicznościowych, życzył Szanownemu Jubilatowi bardzo dobrej odporności psychicznej i dobrej kondycji fizycznej wobec czekających wyzwań życiowych. Zwrócił również uwagę na bardzo duży wkład edukacyjny Pana Profesora w szkolenie kilku pokoleń psychiatrów oraz olbrzymi autorytet i szacunek, jakim cieszy się Pan Profesor Wasik niezmiennie od kilkudziesięciu lat.

Pan
Prof. dr hab. Augustyn Wasik

Wielce Szanowny Panie Profesorze!

W imieniu Rady Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego, swoim własnym oraz całej społeczności naszego Wydziału składam Panu Profesorowi gratulacje z okazji tak pięknego Jubileuszu.

Dołączam również serdeczne podziękowania za wiele lat aktywnej i owocnej pracy dla dobra lekarzy, absolwentów i studentów naszej Uczelni. Prace naukowe Pana Profesora stanowią dla nas bogate źródło głębokiej wiedzy medycznej, a dokonania potwierdzają, że rozwój Uczelni był i nadal pozostaje ważnym obszarem Pańskiej działalności.

Osiągnięcia Pana Profesora są niekwestionowanym zaszczytem naszego Wydziału.

Pragnę złożyć Panu Profesorowi życzenia zdrowia, pogody ducha i spełnienia wszelkich zamierzeń osobistych.

Niech zdrowie i szacunek, miłość najbliższych i życzliwość otoczenia stale towarzyszą Panu Profesorowi.

Z wyrazami szacunku

Dziekan WLKP
prof. dr hab. n. med. Grażyna Bednarek-Tupikowska

Prof. Augustyn Wasik w otoczeniu rodziny i pracowników Kliniki Psychiatrii (syn – dr Andrzej Wasik – radiolog, wnuczki Agnieszka – tegoroczna absolwentka stomatologii, Ania – uczennica, prof. Andrzej Kiejna i dr Jan Aleksander Beszłej (fot. P. Golusik)

Ucząc psychiatrii Pan Profesor uczył szacunku do człowieka i konieczności holistycznego podejścia do problemu medycznego, gdyż w ocenie psychopatologicznej zawsze należy uwzględnić prawdopodobieństwo somatycznej przyczyny obserwowanej symptomatologii.

Wystąpienie Jubilata, Pana Profesora Wasika, trwające około godziny i wygłaszane z pamięci, podobnie jak wykłady w czasach, kiedy nie korzystano z pomocy audio-wizualnych, spotkało się z wielkim aplauzem uczestników spotkania. Pan Profesor ze swadą omówił rozwój leczenia psychiatrycznego w Polsce po II wojnie światowej oraz początki działalności Kliniki Psychiatrii od 1946 r. aż do lat dziewięćdziesiątych. Rozpoczął wspomnienia od okresu swoich studiów na naszej Uczelni oraz udziału w Akademickiej Straży, której zadaniem było zabezpieczanie i odbudowa obiektów Akademii Medycznej zniszczonych po wojnie. Pan Profesor pracował w Klinice Psychiatrii już na V roku studiów, gdyż z powodu ówczesnych braków kadrowych najzdolniejsi studenci starszych lat uczyli kolegów i koleżanki młodszych roczników. Wspominał barwnie największe autorytety naszej *Alma Mater* z lat powojennych, Profesorów pochodzących głównie z uniwersyteckiego środowiska lwowskiego, którzy tworzyli podwaliny Akademii Medycznej we Wrocławiu, w dziedzinie psychiatrii byli to prof. dr hab. Adrian Demianowski i doc. Maria Demianowska.

Szanowny Jubilat przytaczał z buńczącą podziw pamięcią szczegóły dotyczące zarówno prac naukowych i klinicznych, jak również dokonań indywidualnych wielu pracowników kliniki, łącznie z cytowaniem ich prac naukowych. Z ujmującą skromnością mówił wiele dobrego o osiągnięciach i zasługach innych pracowników. Pan Profesor był naczynym świadkiem zmian, jakie dokonały się w psychiatrii od 1946 r. do czasów obecnych, czynnie w nich uczestnicząc.

Ogród Katedry i Kliniki Psychiatrii przy ul. Kraszewskiego (lata 50. XX w.).
Siedzą: dr hab. Krystyna Krause-Hołyś, prof. dr hab. Adrian Demianowski
dr Teresa Mijał, dr Izydor Wasserman; stoją: dr Bogdan Kłosiński,
dr Augustyn Wasik, dr Mieczysław Dworski

Ogród Katedry i Kliniki Psychiatrii przy ul. Kraszewskiego (lata 50. XX w.).
Siedzą: dr Jadwiga Kozarska-Dworska, dr Danuta Sachanek-Specylak,
prof. dr hab. Adrian Demianowski, p. Ruczkowska – pielęgniarka;
stoją: dr Augustyn Wasik, dr Izydor Wasserman, dr Jerzy Katzenellenbogen

Jego wspomnienia pełne faktów i szczegółów są prawdziwą skarbnicą historii i rozwoju psychiatrii dla każdego z nas, Jego uczniów.

Należałoby przytoczyć ważne daty w życiorysie zawodowym Pana Profesora Wasika: 13.12. 1961 r. uzyskał tytuł doktora nauk medycznych, 24.04.1969 r. – stopień dr. habilitowanego nauk medycznych, w 1979 r. – tytuł profesora nadzwyczajnego.

W latach 1976–1991 kierował Katedrą i Kliniką Psychiatrii. W naszej *Alma Mater* sprawował wiele funkcji: począwszy od stanowiska prorektora do spraw nauki w latach 1982–1984, po pełnomocnika rektora ds. szkolenia podyplomowego, rzecznika dyscyplinarnego dla nauczycieli akademickich oraz członka Komisji Bioetycznej.

W latach 1977–1991 pełnił funkcję specjalisty regionalnego oraz członka Krajowego Zespołu Specjalistycznego w Dziedzinie Psychiatrii.

Prof. Augustyn Wasik był promotorem 8 prac doktorskich, opiekunem 2 rozpraw habilitacyjnych, recenzentem dorobku naukowego 4 profesorów na tytuł profesora zwyczajnego, recenzentem dorobku 3 docentów na tytuł profesora nadzwyczajnego, recenzentem 5 prac habilitacyjnych i 10 rozpraw na stopień doktora.

Autorzy książki „Wroclavia – ścieżki psychiatrii na przestrzeni wieków”
prof. dr hab. Augustyn Wasik i prof. dr hab. Andrzej Kiejna
wpisują dedykacje uczestnikom spotkania
(fot. P. Golusik)

Jubilat jest autorem 114 publikacji, w tym 64 prac oryginalnych, 32 prac poglądowych oraz 18 doniesień i komunikatów zjazdowych.

Począwszy od 1966 r. przez wiele lat był przewodniczącym Oddziału Wrocławskiego Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego.

Profesor jest cały czas czynny zawodowo, lecząc pacjentów w gabinecie prywatnym i będąc do niedawna biegłym sądowym.

Interesuje się i jest na bieżąco ze specjalistyczną literaturą naukową, uczestniczy aktywnie w posiedzeniach naukowo-szkoleniowych Oddziału Wrocławskiego Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego i konferencjach organizowanych przez Katedrę i Klinikę Psychiatrii. Swoje uczestnictwo zawsze akcentuje podejmowaniem dyskusji w sprawach naukowych i klinicznych, błyskotliwie i wnikliwie komentując omawiane zagadnienia. Jest dla nas wielkim autorytetem medycznym, ale także wzorem dżentelmena, zawsze nienagannie i ujmująco zachowującego się, co jeszcze podkreśla elegancja ubioru Pana Profesora.

Podczas uroczystości zaprezentowano książkę pod redakcją prof. dr hab. Andrzeja Kiejny „Wroclavia – ścieżki psychiatrii na przestrzeni wieków”, będącą zapisem dziejów wrocławskiej psychiatrii oraz Katedry i Kliniki Psychiatrii Akademii Medycznej. Rozdział dotyczący okresu powojennego do roku 1991 r. opracował prof. dr hab. Augustyn Wasik. Uczestnicy spotkania otrzymywali książkę, w której autorzy wpisywali osobiste dedykacje.

VII Sympozjum Jaskry Polskiego Towarzystwa Okulistycznego

Błękitne, bezchmurne niebo, łagodne majowe słońce i pachnące lipy okalające Halę Stulecia – Wrocław nie mógł piękniej przywitać uczestników VII Sympozjum Jaskry, którzy 26 maja 2011 r. licznie przybyli do Regionalnego Centrum Turystyki Biznesowej.

Pierwszy dzień Sympozjum rozpoczął się kursami, których tematyka dotyczyła diagnostyki i problematyki operacyjnej w jaskrze. Trzy z nich prowadzili lekarze z Wrocławia: dr Iwona Helemejko z Kliniki Okulistycznej mówiła na temat zabiegów nieperforujących, dr Małgorzata Mulak z tej samej Kliniki przedstawiała nowe metody perymetrii, a dr Małgorzata Apoznańska wygłosiła wykład na temat laseroterapii w jaskrze. Dwa pozostałe kursy prowadzili zaproszeni goście: prof. dr hab. Tomasz Żarnowski przedstawił współczesne poglądy na temat implantów drenujących w chirurgii jaskry, a dr Jaromir Wasyluk przygotował prezentację na temat interpretacji jaskrowych badań obrazowych. Słuchacze, oprócz poziomu merytorycznego chwalili też organizację kursów (na dwóch salach), co pozwalało zainteresowanym na wysłuchanie wszystkich referatów.

Po zakończeniu kursów pozostało już niewiele czasu, aby przygotować się na uroczystość otwarcia Sympozjum w pięknej sali audytorijnej Centrum Turystyki Biznesowej. Wszystkich uczestników powitała jak zwykle ciepło kierownik Katedry i Kliniki Okulistycznej we Wrocławiu i organizatorka Sympo-

Serdecznie zapraszamy do udziału w VII Sympozjum Sekcji Jaskry PTO we Wrocławiu w dniach 26-28 maja 2011 r. Gorąco zachęcamy do tworzenia programu naukowego poprzez zgłaszanie prac, na które czekamy do 31 marca 2011 r. Szczegółowe informacje na www.glaucoma2011.pl

Prof. dr hab. Marta Misiuk-Hojło

TEMATY WIODĄCE:

- Leczenie z wyboru w jaskrze: zachowawcze czy chirurgiczne
- Jaskra wąskiego kąta przesączania
- Patofizjologia jaskry

TEMATY KURSÓW:

- Zabiegi nie-perforujące
- Zabiegi przetokowe
- Laseroterapia w jaskrze
- OCT w jaskrze
- Interpretacja badań obrazowych w jaskrze (GDx, HRT, OCT)

Sekcja Jaskry PTO
Glaucoma Section
of the Polish
Ophthalmological
Society

Biuro organizatora:
InspireCongress Sp. z o.o.
tel. 71/780 90 52, fax: 71/780 90 54,
e-mail: biuro@inspirecongress.pl
www.inspirecongress.pl

Inspire Congress

www.glaucoma2011.pl

zjum, a jednocześnie przewodnicząca Sekcji Jaskry PTO prof. Marta Misiuk-Hojło. Następnie w imieniu Zarządu Głównego PTO zabrał głos jego przewodniczący prof. Wojciech Omulecki, a laudację dla profesora Johna Thygesena wygłosiła prof. Maria Hanna Niżankowska. Po tych wystąpieniach zasłużonemu glaukologowi wręczono medal „Optime De Glaucoma Merenti”, a wruszony laureat wygłosił wykład inauguracyjny „Fizjologia i patofizjologia jaskry”.

Po oficjalnej części mieliśmy okazję posłuchać Koncertu Gitarowego Krzysztofa Pełecha, który w uznaniu dla swojej wirtuozerii został nagrodzony długimi brawami.

Zwienieczeniem tego wieczoru był niezwykle, bajeczny pokaz kolorowych tańczących fontann w pięknej oprawie majowego Parku Szczytnickiego. Niezapomniany...

Następnego dnia, 27 maja od rana do wieczora trwały sesje naukowe. Sesję I otworzyła prof. Marta Misiuk-Hojło wykładem „Czy terapia genowa będzie przełomem w leczeniu jaskry?”. Problem bardzo aktualny, bo chociaż genoterapia jest obecnie odległą, to w przyszłości wydaje się realną alternatywą dla klasycznego leczenia. Tematykę tę, pod nieco innym aspektem poruszył też doc. Jacek Szaflik w imieniu swoim i lekarzy z Katedry i Kliniki II Wydziału Lekarskiego WUM w Warszawie oraz Zakładu Chemii i Biochemii Klinicznej Uniwersytetu Medycznego w Łodzi. Nowe kierunki terapii zachowawczej w leczeniu jaskry normalnego ciśnienia przedstawiła z kolei doc. Joanna Wierzbowska z Kliniki Okulistycznej Wojskowego Instytutu Medycznego w Łodzi. Prof. Hanana Niżankowska z Ośrodka Klinicznego

Spektrum we Wrocławiu w prezentacji omówiła zagadnienie wyboru optymalnej metody prewencji i leczenia jaskry zamkniętego kąta. Sesję pierwszą zakończyła prof. Iwona Grabska-Liberek retorycznym na razie pytaniem „Jaskra normalnego ciśnienia jako choroba autoimmunologiczna?”. Niewykluczone...

Równolegle prowadzona na innej sali Sesja I/A była poświęcona głównie problematyce zespołu pseudoeksfoliacji. Także w tej sesji mieli wystąpienia reprezentanci Kliniki Okulistycznej we Wrocławiu: dr Małgorzata Iwanejko, dr Anna Turno-Kręcicka oraz prof. Marta Misiuk-Hojło przedstawiły referat „Morfologia kąta przesączania w zespole pseudoeksfoliacji”, a następnie zabrał głos dr Marcin Zieliński omawiając przeprowadzane przez siebie, nowatorskie badania u chorych z zespołem pseudoeksfoliacji, dotyczące wskaźników przepływu krwi w naczyniach pozagąłkowych i tętnicy szyjnej.

Sesja II była poświęcona diagnostyce jaskry, przede wszystkim badaniom OCT. Dużym zainteresowaniem cieszył się wykład prof. Wojciecha Lubińskiego i wsp. z Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie na temat porównania badań PERG, Gdx oraz perymetrii statycznej u pacjentów z OHT, a także dr Małgorzaty Mulak, Doroty Szumny i Anny Sieji z Kliniki Okulistycznej we Wrocławiu, przedstawiający wady i zalety perymetru HEP. Wartość kliniczną skali DDLS, OCT i zdjęć tarczy n. II omówiła w imieniu swoim oraz Marty Misiuk-Hojło, Patrycji Krzyżanowskiej-Berkowskiej oraz Hanny Zając-Pytrus dr Maria Pomorska, także z wrocławskiej Kliniki Okulistycznej. Jednocześnie toczyła się sesja satelitarna firmy Alcon, której hasłem były skuteczność, a jednocześnie bezpieczeństwo terapii jaskrowej. Na tej sesji referat na temat roli laseroterapii w leczeniu jaskry złośliwej wygłosiła prof. Marta Misiuk-Hojło. Dużo przyjemności dostarczył też oczekiwany z niecierpliwością wykład niespodzianka na

temat... pereł. Jak widać Sympozjum Jaskrowe obejmowało szeroki zakres wiedzy naukowej.

O godzinie 11.30 rozpoczęła się sesja II/A, w której jako pierwsza zabrała głos prof. Hanna Niżankowska wykładem omawiającym różne typy zamknięcia kąta. Z zaciekawieniem uczestnicy Sympozjum wysłuchali także kolejnych prezentacji dotyczących, np.: kwalifikacji pacjentów z ostrym zamknięciem kąta przesączania do zabiegów na podstawie badania UBM (dr Iwona Filipecka) lub oceny wpływu leczenia przeciwjaskrowego w mono-, politerapii na stan rogówki w mikroskopii konfokalnej, którą przedstawiła dr Monika Udziela. Jak zwykle interesujący i profesjonalny wykład wygłosiła prof. Bożena Romanowska-Dixon z Katedry i Kliniki Okulistyki Onkologii Okulistycznej CM UJ w Krakowie, a tematem wystąpienia była analiza mechanizmów rozwoju jaskry wtórnej w nowotworach wewnątrzgałkowych. Sesja II/A została zakończona przez dr Małgorzatę Mulak prezentacją pod tytułem „Ocena wrażliwości na kontrast u pacjentów z jaskrą otwartego kąta”.

Sesja III w głównej sali audytorijnej rozpoczęła się po południu. Przedstawione były różnorodne zagadnienia: znaczenie całodobowego monitorowania ciśnienia wewnątrzgałkowego omówił prof. Anastosios Konstas z Uniwersytetu Medycznego w Salonikach w Grecji, prof. Panagiotis Papapanos przedstawiał zalety Trawoprostu oraz preparatu złożonego Trawoprost/Timolol, a prof. Iwona Grabska-Liberek poruszyła istotny, ale rzadko omawiany temat dotyczący leczenia jaskry u kobiet w ciąży i w okresie laktacji.

Równie ważna problematyka dotycząca kompleksowej opieki nad chorymi na jaskrę była omawiana podczas sesji satelitarnej firmy Santen. Także tutaj prof. Marta Misiuk-Hojło podzieliła się swoją wiedzą na temat terapii zachowawczej w jaskrze w odniesieniu do leczenia chirurgicznego.

Niezwykle ciekawa była sesja III – filmowa, którą przygotowali lekarze

z wrocławskiej Kliniki Okulistycznej. Dr Jolanta Oficjalska oraz dr Radosław Kaczmarek przedstawili film obrazujący techniki implantacji zastawki Ex-PRESS u pacjenta z jaskrą wtórną po emulsyfikacji oleju silikonowego. Dr Hanna Zając-Pytrus i dr Iwona Helemejko pokazały film „Koopercja chirurga przedniego i tylnego odcinka w leczeniu jaskry wtórnej w przebiegu pourazowego podwichnięcia soczewki”, a następny film dr Zając-Pytrus, dr. Marcina Zielińskiego oraz dr. Bartłomieja Markuszewskiego wizualizował przypadek cyklofotokoagulacji w celu ratowania struktury i funkcji oka z jaskrą oporną na leczenie. Interesujące filmy pokazali także goście: prof. Maria Formińska-Kapuścik z zespołem (Klinika Okulistyki Dziecięcej Katedry Okulistyki ŚUM): „Ostry stożek rogówki u dzieci z niedorozwojem umysłowym – leczenie chirurgiczne” oraz prof. Wylęgała i współpracownicy z Okręgowego Szpitala Kolejowego w Katowicach, którzy przedstawili prezentację dotyczącą wszczepu zastawki Ahmeda z jednoczesnym pozatorebkowym usunięciem zaćmy i przeszczepem keratoprotezy Boston. Wysoka jakość przedstawionych prezentacji filmowych oraz ich wartość dydaktyczna powodowały, że nie można było oderwać od nich wzroku, dlatego po zakończeniu sesji wszyscy twórcy odebrali zasłużone gratulacje.

Sesja IV poruszała problemy chirurgii jaskry. Dużym zainteresowaniem cieszył się, m.in. wykład prof. Marco Nardiego z Kliniki Okulistycznej w Pizie we Włoszech, który przedstawił innowacje w chirurgii jaskry, wykład prof. Rękasa z Warszawy oraz referat wygłoszony przez dr Annę Turno-Kręcicką z Kliniki Okulistycznej we Wrocławiu na temat skuteczności trabekulektomii w jaskrze wtórnej posteroïdowej.

Sesja IV/A była także okazją do przedstawienia własnych doświadczeń z trudnymi przypadkami jaskry. Zespół z Wrocławia (dr Jolanta Oficjalska i dr Radosław Kaczmarek) pokazał wyniki implantacji za-

stawki Ex-PRESS w leczeniu jaskry u pacjentów po witrektomii, a dr Zając-Pytrus, dr Magdalena Ku-brak, dr Agnieszka Kaniewska oraz prof. Marta Misiuk-Hojło przedsta-wiły *pars plana* witrektomię jako leczenie ratunkowe surowiczego odłączenia błony naczyniowej po zabiegu trabekulektomii. O swoich doświadczeniach klinicznych z za-stawką Ex-PRESS mówił także prof. Marek Rękas z Kliniki Okulistyki Wojskowego Instytutu Medycznego w Warszawie, a o zastawce Ah-meda prof. Wojciech Lubiński ze Szczecina i dr Dorota Pożarowska z Lublina.

Oczywiście, nie można nie wspo-mnieć o sesji satelitarnej firmy Al-lergan, podczas której wykład na temat laseroterapii w jaskrze wygło-siła prof. Misiuk-Hojło, a także sesji satelitarnej firmy Novartis, gdzie poruszano aktualne zagadnienia dotyczące zastosowania leków off label oraz przedstawiono najnowsze doniesienia dotyczące bezpieczeń-stwa leczenia AMD (prof. Andrzej Stankiewicz z Kliniki Okulistyki Wojskowego Instytutu Medycznego w Warszawie).

Obrady zakończyły się po 17 godz., nie było więc dużo czasu na odpoczynek, ale nie zniechęciło uczestników Sympozjum do tłum-nego udziału w kolacji koleżeńskej w Klubie „Eter”, której niewątpliwą atrakcją był koncert Jose Torresa, połączony z nauką salsy. Parkiet był zatłoczony do późnych godzin nocnych, ale nie obniżyło to frek-wencji na wykładach w drugim dniu Sympozjum.

W sobotę, w sesji V jako pierwsza zabrała głos dr Agnieszka Bartczak z Kliniki Okulistyki Uniwersyteckie-go Szpitala Klinicznego w Białym-stoku na temat oceny parametrów komory przedniej oka za pomocą UBM u pacjentów po implantacji minisetonu Ex-PRESS. Dwa refera-ty dotyczyły tonometrii konturowej Pascala: prof. Ewa Mrukwa-Komi-nek przedstawiła prezentację „Po-równanie dynamicznej tonometrii konturowej Pascala z tonometrią aplanacyjną Goldmana, skory-

gowaną pomiarami pachymetrii u pacjentów przed i po irydotomii”, a dr Małgorzata Kowalska, Magda-lena Asejczyk-Widlicka z Instytutu Fizyki Politechniki Wrocławskiej oraz dr Partycja Krzyżanowska-Berkowska z Kliniki Okulistycznej we Wrocławiu omówiły zastosowa-nie dynamicznej tonometrii kon-turowej Pascala w grupie pacjentów z wysokim ciśnieniem wewnątrz-gąłkowym. Bardzo podobało się wystąpienie dr. Marka Szalińskiego (Klinika Okulistyczna we Wro-cławiu) na temat wzrostu ciśnienia wewnątrzgąłkowego i rozwoju neu-ropatii jaskrowej po przeszczepie rogówki, a także dr Marii Muzyki-Woźniak (Ośrodek Okulistyki Kli-nicznej Spektrum, Wrocław), która zastanawiała się, „Czy doszklisko-wa terapia anty-VEGF może spowo-dować długotrwały wzrost ciśnienia wewnątrzgąłkowego?”

Sesja V/A była poświęcona jaskrze w przebiegu chorób ogólnoustrojo-wych, dlatego wystąpienia porusza-ły problemy neuropatii jaskrowej w orbitopatii Gravesa i u chorych na stwardnienie rozsiane, dr Iwona Helemejko natomiast, reprezentu-jąca Klinikę Okulistyczną we Wro-cławiu przygotowała prezentację „Jaskra w przebiegu zespołu Sturge-Webera”, która spotkała się z du-żym zainteresowaniem słuchaczy.

W sesji VI sygnalizowano pro-bblemy związane z wpływem kon-serwantów na przedni odcinek oka oraz zastanawiano się nad różnymi aspektami terapii farmakologicznej. Także i na tej sesji nie mogło zabrak-nąć wykładowców z Wrocławia: dr Patrycja Krzyżanowska-Berkowska (Klinika Okulistyczna) oraz dr Mag-dalena Asejczyk-Widlicka (Instytut Fizyki, Grupa Optyki Fizjologicznej Politechniki Wrocławskiej) przed-stawiły własne doświadczenia, do-tyczące porównania tonometru ICare z tonometrem aplanacyjnym Goldmana i tonometrem bezkon-taktowym u dzieci, a kolejny cie-kawy wykład wygłosiła prof. Mi-siuk-Hojło na temat zastosowania latanoprostu w jaskrze dziecięcej, co było związane z udziałem wro-

cławskiej Kliniki Okulistyki w wie-loośrodkowym badaniu PANDA.

Sesja VI/A w ostatnim dniu ob-rad poruszała różnorodne zagad-nienia, np. roli metaloproteinaz w patogenezie jaskry pierwotnej (interesujący referat z Kliniki Oku-listyki II Wydziału Lekarskiego z Warszawy oraz Zakładu Chemii i Biochemii Klinicznej w Łodzi), zastosowania analizy grubości siat-kówki w okolicy plamkowej jako nowej metody diagnostyki jaskry (Klinika Okulistyki Centrum Me-dycznego Kształcenia Podyplomowe-go w Warszawie) lub tonografii ocznej Triggerfish w odniesieniu do ciśnienia wewnątrz komory ciała szklistego (Klinika i Katedra Okulistyki Uniwersytetu Medycz-nego w Poznaniu). Sesję zakończy-ła dr Martyna Pieniążek z Kliniki Okulistycznej we Wrocławiu pre-zentacją na temat wahań ciśnienia wewnątrzgąłkowego.

W przerwach między wykładami można było zapoznać się z najnow-szą aparaturą okulistyczną prezen-towaną na stoiskach wystawców oraz z niezwykle ciekawymi plaka-tami poruszającymi rozległy zakres problematyki jaskrowej.

Goście, uczestnicy Sympozjum Jaskrowego chwalili wysoki poziom merytoryczny wystąpień, bogaty i urozmaicony program naukowy, życzliwość gospodarzy i świetną or-ganizację, w czym olbrzymia zasłu-ga dyrektor Biura Organizacyjnego InspireCongress pani Elżbiety Bie-lińskiej, której profesjonalny duch i urok osobisty czuwał nad całością przedsięwzięcia.

Ciesząc się z dotychczasowych dokonań oraz licznych oficjalnych i kularowych gratulacji pod adre-sem Kliniki Okulistycznej we Wro-cławiu i jej kierownika prof. Marty Misiuk-Hojło – bronimy się przed określeniem, że osiągnęliśmy apo-geum naszych możliwości. Mamy nadzieję, że następne organizowa-ne przez nas spotkania będą jeszcze ciekawsze i bardziej inspirujące. Za-praszamy wszystkich Państwa, aby przekonali się o tym osobiście. Do zobaczenia!

Sprawozdanie z konferencji naukowej „Wieloprofilowość leczenia periodontologicznego”

W dniach od 26 do 28 maja 2011 r. odbyła się w hotelu Verde Montana w Kudowie Zdroju konferencja naukowa pt. „Wieloprofilowość leczenia periodontologicznego”, której organizatorami byli: Katedra i Zakład Periodontologii Akademii Medycznej we Wrocławiu oraz Oddział Dolnośląski Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego konferencji był nowo wybrany rektor Akademii Medycznej we Wrocławiu i kierownik Katedry Periodontologii prof. dr hab. Marek Ziętek. Komitetem Naukowym kierował piszący te słowa. W konferencji wzięło udział ponad 100 osób, wśród zaproszonych gości znaleźli się przedstawiciele NFZ, kierownicy Katedr Periodontologicznych, kierownicy jednostek Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego AM we Wrocławiu, prezydent oraz członkowie Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego.

W części naukowej odbyły się trzy sesje, podczas których wygłoszono

20 referatów na temat: współczesnych możliwości leczenia chorób przyzębia, wygłoszonych przez pracowników naukowych z prawie wszystkich ośrodków medycznych w Polsce oraz przedstawicieli zaproszonych do współpracy firm. Konferencji towarzyszyła również wystawa produktów stomatologicznych, w której wzięły udział firmy: GlaxoSmithCline Consumer Healthcare, Amadar, FM Produkty dla Stomatologii, Hager Polonia. Poza częścią naukową, gospodarz konferencji prof. M. Ziętek przygotował wycieczkę po Kudowie Zdroju i okolicach Ziemi Kłodzkiej, skąd pochodzi. Wcielił się w rolę przewodnika i opowiadał, mając do zwiedzanych miejsc osobisty stosunek, i opatrywał je barwnym komentarzem.

Drugą niespodzianką, jeszcze tego samego dnia, był występ zespołu Sygit Band, którego prof. Ziętek jest członkiem. Wszystkich gości urzekły śpiewane przez Niego sentymentalne, złote przeboje Czesława Nie-

mena, Piotra Szczepanika, Bohdana Łazuki czy Mieczysława Foga. Był to swoisty prezent Gospodarza dla uczestników konferencji i przyjaciół Profesora. Wśród nich znaleźli się m.in.: prof. Bartłomiej Loster – prezydent Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego, prof. Jadwiga Banach – wieloletni kierownik Zakładu Periodontologii Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie, prof. Beata Kawala – dziekan Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego Akademii Medycznej we Wrocławiu, mgr Piotr Nowicki – zastępca dyrektora Akademickiego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu oraz profesor Thomas Gedrange z Uniwersytetu Medycznego w Greifswaldzie. Koncert poprzedziła miła uroczystość wręczenia profesorowi Ziętkowi upominków od przyjaciół i współpracowników z okazji okrągłej rocznicy urodzin oraz wyboru na stanowisko rektora wrocławskiej uczelni medycznej.

(fot. Adam Zadrzywiński)

Szacunek zdobywa się, szanując innych

W dniu 15 czerwca 2011 r. w II Klinice Anestezjologii i Intensywnej Terapii AM we Wrocławiu odbyła się uroczystość nadania imienia prof. dr. hab. Antoniego Arońskiego klinicznej bibliotece oraz odsłonięcie portretu Pana Profesora. Tę ważną dla anestezjologów uroczystość zaszczylicili swoją obecnością JM Rektor AM we Wrocławiu prof. dr. hab. Marek Ziętek, prof. dr. hab. Romuald Zdrojowy, Prorektor ds. Klinicznych, obecny był także były Rektor AM prof. dr. hab. Bogdan Łazarkiewicz. W uroczystości uczestniczyła także dr Wanda Arońska, wdowa po prof. Arońskim, wraz z córką Małgorzatą. Obecny był także prof. dr. hab. Andrzej Kübler, kierownik Katedry i I Kliniki Anestezjologii i Intensywnej Terapii AM we Wrocławiu, następca prof. Arońskiego i kontynuator Jego szkoły anestezjologii i intensywnej terapii. Dyrekcję SPSK1 reprezentowali dyrektorzy: mgr Andrzej Zdeb i dr Grażyna Szybejko-Machaj. Przybyli także zaprzyjaźnieni z II Kliniką dr. hab. Hanna Gerber, prof. dr. hab. Krzysztof Grabowski, dr Wojciech Barg oraz dr Igor Chęciński, prezes DIL i anestezjolog w jednej osobie. Wzruszający był udział pierwszych współpracowników prof. Arońskiego, dr Alicji Paszkowskiej i dr Barbary Kosińskiej oraz następnego pokolenia anestezjologów pracujących pod kierownictwem Pana Profesora: Anny Orońskiej, Marka Śliwińskiego, Anny i Andrzeja Niedziółków, a także Teresy Kaiser, Anny i Waldemara Goździków z I Kliniki Anestezjologii i Intensywnej Terapii oraz dr. hab. Lidii Łysenko, Ani Żołnow-

skiej, Beaty Mielczarek, jak również młodych lekarzy i pielęgniarek z II Kliniki Anestezjologii i Intensywnej Terapii. Młode pokolenie anestezjologów zna prof. Arońskiego tylko z opowiadań, dlatego jest celowe przedstawienie najważniejszych wydarzeń z życia zawodowego Pana Profesora.

Prof. dr. hab. Antoni Aroński urodził się 24.05.1919 r. w Warszawie. Studia medyczne rozpoczął w Państwowym Instytucie Medycznym we Lwowie (1939 r.), tytuł lekarza uzyskał w Akademii Medycznej we Wrocławiu (1948 r.) i rozpoczął pracę w II Klinice Chirurgicznej, kierowanej przez prof. Wiktora Brossa. W 1951 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk medycznych na podstawie pracy pt.: *Uśpienie dotchawicze w chirurgii klatki piersiowej – uwagi o technice i przebiegu znieczulenia*, w 1964 r. obronił pracę habilitacyjną pt.: *Znieczulenie ogólne*

w chirurgii serca. W 1974 r. otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego, 1982 r. – profesora zwyczajnego, 2 doktoraty *honoris causa*: AM we Wrocławiu (1990 r.) i Śl. AM w Katowicach (1991 r.)

Prof. Aroński był specjalistą z zakresu anestezjologii i intensywnej terapii, chirurgii i farmakologii. Stworzył szkołę naukową „Anestezjologia i Intensywna Terapia”. Był autorem pionierskich opracowań metod znieczulenia i postępowania w intensywnej terapii: Znieczulenie do zabiegów na otwartym sercu w hipotermii (1958 r.), intensywne leczenie niewydolności oddechowej (1961 r.), żywienie pozajelitowe z dożylnym stosowaniem emulsji tłuszczowych (1961 r.), inicjator i współtwórca karetki reanimacyjnej (1966 r.), pionier implantacji sztucznych stymulatorów serca (1968 r.), znieczulenia zewnątrzoponowego ciągłego w analgezji porodu (1972 r.) oraz wdrożenia

monitorowania hemodynamicznego do praktyki klinicznej. W wyniku przekształceń istniejącego od 1948 r. Działu Anestezjologii, w 1963 r. prof. Aroński, jedyny na Dolnym Śląsku i jeden z trzech anestezjologów w Polsce, zorganizował Zakład Anestezjologii, przemianowany w 1971 r. w Międzykliniczny Zakład Anestezjologii i Reanimacji, który w 1982 r. został przekształcony w Katedrę Anestezjologii i Intensywnej Terapii AM we Wrocławiu z 17-łóżkowym OIT i uruchomioną w 1983 r. Stacją Dializ, gwarantującą nerkozastępcze leczenie (hemofiltrację i hemodializę) chorym OIT. Katedrą i Kliniką Anestezjologii i Intensywnej Terapii prof. Aroński kierował do przejścia na emeryturę w 1989 r., uczestnicząc nadal w jej działalności badawczej i dydaktycznej.

Prof. Aroński był autorem 346 prac i doniesień, współautorem 4 podręczników, promotorem 16 doktoratów, opiekunem 3 przewodów habilitacyjnych, promotorem 2 doktoratów *honoris causa*, kierownikiem specjalizacji 97 lekarzy. Zorganizował 4 ogólnopolskie zjazdy naukowe, 1 kongres międzynarodowy i 18 sympozjów naukowo-szkoleniowych. Był członkiem-akademikiem Europejskiej Akademii Anestezjologicznej, członkiem korespondentem i honorowym członkiem Niemieckiego Towarzystwa Anestezjologii i Intensywnej Medycyny (1996 r.), wiceprezydentem Europejskiej Sekcji Światowej Federacji Towarzystw Anestezjologicznych (1978–1986). Od 1959 r. członek PTAiIT, pełnił również funkcje prezesa, wiceprezesa, sekretarza generalnego w Zarządzie Głównym towarzystwa, od 1963 r. przewodniczący Dolnośląskiego Oddziału PTAiIT. Członek wielu krajowych i zagranicznych towarzystw naukowych. Od 1963 r.

pełnił liczne funkcje w nadzorze specjalistycznym: specjalista wojewódzki, regionalny i członek zespołu specjalisty krajowego, członek Krajowego Zespołu Specjalistycznego ds. Farmakologii Klinicznej i Racjonalizacji Farmakoterapii, członek Komisji Leków przy Ministrze Zdrowia.

Prof. Antoni Aroński został wyróżniony nagrodami Ministra Zdrowia, m. Wrocławia, Kolegium Rektorów Wyższych Uczelni m. Wrocławia. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Polonia Restituta. Posiadał tytuł honorowy „Zasłużony dla Zdrowia Narodu” i złoty order St. Fortunata.

Zmarł 2.10.1998 r. na Oddziale Intensywnej Terapii, który stworzył, którym kierował i stale modernizował.

Prof. dr hab. Antoni Aroński – pionier oraz współtwórca polskiej i dolnośląskiej nowoczesnej anestezjologii i intensywnej terapii – jest godnym do naśladowania wzorem lekarza, naukowca, organizatora

i nauczyciela. Taki pozostanie w naszej pamięci.

Akademicka anestezjologia i intensywna terapia, podobnie jak dziecko, urodziła się, dorastała i opuściła dom rodzinny – tak, jak I Klinika Anestezjologii i Intensywnej Terapii, która obecnie mieści się w ASK. Ale to dziecko mogło też pozostać na ojcowiznie – tak jak II Klinika Anestezjologii i Intensywnej Terapii. Aby obie pamiętały o Ojcu Anestezjologii, a nasi młodzi koledzy, którzy nie znali Pana Profesora, zobaczyli, jak wielkim darzymy Go szacunkiem, Jego Imię będzie nosić Biblioteka Kliniczna, a odsłonięty przez JM Rektora prof. dr. hab. Marka Ziętka i prof. dr. hab. Andrzeja Küble-
ra portret prof. Arońskiego pozwoli zapamiętać Jego twarz.

Ta uroczystość, jak powiedział prof. Łazarkiewicz, jest niezwykle ważna, gdyż należy uświadomić młodemu pokoleniu, że naszym Nauczycielom należy się szacunek i pamiętać o ich osiągnięciach.

(fot. M. Kolęda)

16 czerwca 2011 r. po długiej chorobie zmarł **prof. dr hab. Jerzy Wroński**, wieloletni kierownik Katedry i Kliniki Neurochirurgii Akademii Medycznej we Wrocławiu, były prezes i Członek Honorowy Polskiego Towarzystwa Neurochirurgów, prezes Oddziału Dolnośląskiego PTNCh, twórca i pionier neurochirurgii na Dolnym Śląsku, wychowawca kilku pokoleń lekarzy.

20 lipca 2011 r. zmarł **prof. dr hab. Jerzy Osada** były prodziekan ds. studentów Wydziału Farmaceutycznego, wieloletni pracownik Katedry i Zakładu Biochemii Farmaceutycznej Akademii Medycznej we Wrocławiu, pracownik naukowy posiadający uznany dorobek, cenny nauczyciel akademicki, powszechnie lubiany i szanowany.

Święto zdrowia publicznego we Wrocławiu

Stało się już tradycją, że wiosną młodzi adepci oraz profesjonaliści i autorytety w dziedzinie zdrowia publicznego spotykają się we Wrocławiu. W tym roku w dniach 7–8 kwietnia IV Studenckie Sympozjum Naukowe *Wrocławskie Dni Zdrowia Publicznego* zgromadziło ponad 200 uczestników.

Konferencja została zorganizowana przez studentów z Koła Naukowego Młodych Menedżerów oraz Katedrę Zdrowia Publicznego. Główne tematy obrad dotyczyły: rozwoju ubezpieczeń zdrowotnych w obliczu zmieniających się uwarunkowań, jakości w ochronie zdrowia jako gwarancji bezpieczeństwa systemu, zarządzania w ochronie zdrowia.

Tradycyjnie odbyła się sesja „Varia”, podczas której studenci prezentowali wyniki swoich prac naukowo-badawczych z zakresu szeroko pojętych nauk o zdrowiu. Najciekawsze z nich w ocenie komitetu naukowego zostały nagrodzone i wyróżnione.

O tym, jak rozległą tematykę obejmuje zdrowie publiczne, świadczą prace zaprezentowane przez laureatów na sympozjum, wśród których znalazły się: wpływ depresji, zaburzeń funkcji poznawczych i zachowania na subiektywną jakość życia mieszkańców domu pomocy społecznej, świadomość kobiet na temat skutków zdrowotnych spowodowanych spożywaniem alkoholu podczas ciąży, ocena produktów typu „light”, plakat jako narzędzie kampanii zapobiegania zakażeniom HIV – porównanie Polski z wybranymi krajami UE, zastosowanie narzędzi CRM na rynku usług me-

dycznych, koszty jakości prewencyjnej w ochronie zdrowia.

W ubiegłym roku, podczas III edycji, rozpoczęła się dyskusja na temat roli absolwentów kierunku zdrowie publiczne w systemie ochrony zdrowia oraz ich miejsca na rynku pracy. W tym roku uczestniczyli w niej absolwenci tej dyscypliny, aktywni zawodowo i naukowo. Wśród nich, pomysłodawcy i organizatorzy I edycji *Wrocławskich Dni Zdrowia Publicznego*, Ewa Pacia i Dawid Łyś, dzielili się receptą na sukces ze swoimi młodszymi kolegami, którzy kontynuują ich inicjatywę. Uświadomili studentom zdrowia publicznego, że zapotrzebowanie na specjalistów tego kierunku stale się zwiększa, a potencjalni pracodawcy są coraz bardziej świadomi naszych umiejętności i wiedzy. Absolwenci podkreślili, iż ważnym czynnikiem warunkującym znalezienie pracy w sektorze zdrowia jest „aktywność studencka”, np. poprzez pracę jako wolontariusze.

Po raz pierwszy w historii *Wrocławskich Dni Zdrowia Publicznego* odbył się I konkurs „Case-study w ochronie zdrowia”. Uczestnicy zmierzali się z wyzwaniami, które stoją przed zarządzającymi zakładami opieki zdrowotnej. Case-study zostały przygotowane przez menedżerów ochrony zdrowia: dr. Piotra Pobrotyna, dr. Piotra Karnieja, dr. Izabelę Witczak. Problemy dotyczyły miękkich obszarów zarządzania, tj. kompetencji psychologicznych w zarządzaniu, w tym związanych z zarządzaniem zespołem, budowaniem motywacji do pracy i obszarem public relations. Studenci mieli zaledwie kilka godzin, by wykazać się kreatywnością, wiedzą zdobytą podczas studiów oraz umiejętnością logicznego myślenia. Autorki najciekawszego rozwiązania – Karolina Musiel i Anna Wełna – zdobyły nagrody książkowe i publikację w miesięczniku „OSOZ. W trosce o zdrowsze społeczeństwo”.

O jakości badań socjomedycznych w gronie autorytetów

2 czerwca 2011 r. na Wydziale Nauk o Zdrowiu Akademii Medycznej odbyło się seminarium naukowe „Jakość badań socjomedycznych” zorganizowane przez nowo powstałe Studenckie Koło Badań Naukowych w Medycynie, którego opiekunem jest dr Monika Wójta-Kempa z Zakładu Medycznych Nauk Społecznych Wydziału Nauk o Zdrowiu. Była to pierwsza tego typu inicjatywa. Seminarium poświęcone badaniom w zdrowiu publicznym zainauguowało serię spotkań, które będą doskonałą okazją do wymiany doświadczeń i poszerzenia wiedzy w tej dziedzinie.

Spotkanie naukowe zgromadziło szerokie grono gości i studentów Akademii Medycznej zainteresowanych projektowaniem i przeprowadzaniem badań socjomedycznych. Organizatorów zaszczyli swoją obecnością m.in. prof. Ludmiła Waszkiewicz, dr Katarzyna Połtyn-Zaradna i mgr Marzena Krysa. Wśród przybyłych znaleźli się studenci nie tylko zdrowia publicznego,

ale także fizjoterapii, farmacji, analityki medycznej i medycyny, co tylko potwierdza słuszność idei oraz potrzebę dalszych spotkań.

Seminarium naukowe było doskonałą okazją do wymiany doświadczeń oraz poszerzania wiedzy na temat jakości badań w zdrowiu publicznym, które są bez wątpienia niezwykle istotnym, ale dość młodym i jeszcze nie do końca poznanym obszarem nauki.

Prelegentami byli eksperci zajmujący się badaniami socjomedycznymi, wśród których znaleźli się: dr Jacek Pluta z Instytutu Socjologii UW, dr Iwona Taranowicz oraz mgr Grażyna Solecka z Katedry Zdrowia Publicznego AM. Praktycy poruszali zagadnienia socjologii w medycynie, przedstawiali najważniejsze założenia badań w zdrowiu publicznym, prezentowali najczęściej popełniane błędy badawcze. Mówiono również o logice w konstrukcji kwestionariusza ankiety, a także o wykorzystaniu metod jakościowych w badaniach socjomedycznych.

Pakiety naukowe dla uczestników sponsorowała firma StatSoft Polska.

Seminarium naukowe rozpoczęło cykl spotkań, które będą organizowane przez ww. koło naukowe. Jest to doskonała okazja do wspierania integracji nauk, takich jak: zdrowie publiczne, socjologia, logika, psychologia, demografia oraz konsolidacji środowisk badaczy. Otwarte seminaria będą wydarzeniem dla wszystkich zainteresowanych teoretycznym i praktycznym ujęciem badań przeprowadzanych w zdrowiu publicznym.

W imieniu Studenckiego Towarzystwa Naukowego Akademii Medycznej we Wrocławiu pragniemy przeprosić: panią dr hab. n. med. Krystynę Pawlas, prof. nadzw., panią prof. dr hab. Ludmiłę Waszkiewicz, panią dr n. ekon. Izabelę Witczak, pana dr. n. med. Dominika Krzyżanowskiego, Członków Komitetu Naukowego Sesji Zdrowia Publicznego i Medycyny Społecznej, która odbyła się w ramach obrad I Międzynarodowej Studenckiej Konferencji Nauko-

wej Młodych Naukowców oraz XVI Ogólnopolskiej Konferencji Studenckich Kół Naukowych Uczelni Medycznych we Wrocławiu, 1–2 kwietnia 2011 r. Wyżej wymienieni członkowie nie zostali ujęci z winy Organizatorów w składzie Komitetu Naukowego Konferencji w książce streszczeń zawierającej doniesienia zjazdowe. W związku z zaistniałą sytuacją, w imieniu STN, wyrażamy ubolewanie i pragniemy przeprosić Członków Komitetu, jednocześnie podkreślając,

że nie miała ona celowego charakteru, a wynikała z niedociągnięć organizacyjnych związanych z wieloma zmianami, jakie w tegorocznej edycji Konferencji zostały wprowadzone. Żywimy także nadzieję, że zaistniała sytuacja nie wpłynie negatywnie na Państwa współpracę ze studenckim ruchem naukowym naszej Uczelni.

Łączymy wyrazy szacunku.

*Zarząd Studenckiego
Towarzystwa Naukowego
Akademii Medycznej we Wrocławiu*

„Polski Szpital Wojskowy w Zeithain” Stanisława Iwankiewicza (w języku polskim i niemieckim)

Autorem monografii w językach polskim i niemieckim o „Polskim Szpitalu Wojskowym w Zeithain” jest prof. dr hab. h.c. Stanisław Iwankiewicz [1, 2].

Sylwetka byłego jeńca wojennego (podówczas Stanisława Kowalskiego) zarówno w środowisku lekarskim, jak i kombatanckim zasługuje na przypomnienie i bliższe poznanie.

Stanisław Iwankiewicz (ur. 1920 r.) otolaryngolog, profesor Akademii Medycznej we Wrocławiu, przed rozpoczęciem studiów zapisał się jako jeden z najmłodszych żołnierzy wojny obronnej w 1939 r., członek Armii Krajowej (pseud. Jacek) oraz uczestnik powstania warszawskiego. Po upadku powstania był pracownikiem szpitala jeńców wojennych w Zeithain. Na podstawie zachowanego archiwum opracował dwie monografie w języku polskim (2 wyd. w języku niemieckim) poświęcone szpitalowi jeńców wojennych w Zeithain (przytoczonych w wykazie piśmiennictwa [1, 2]). Stanisław Iwankiewicz po ukończeniu studiów lekarskich na Akademii Medycznej we Wrocławiu w latach 1969–1972 był prorektorem ds. nauki Akademii Medycznej we Wrocławiu; 1972–1978 rektorem tejże Uczelni i wiceprzewodniczącym Kolegium Rektorów we Wrocławiu. W latach 1975–1991 był kierownikiem Kliniki Otolaryngologicznej. Był też założycielem i Redaktorem Naczelnym „Prac naukowych AM we Wrocławiu”. W latach 1975–1981 był członkiem Rady Naukowej przy Ministrze Zdrowia. W 1981 r. został doktorem *honoris causa* Akademii Medycznej C. G. Carusa w Dreźnie. Ogłosił 338

publikacji, w tym pionierskie prace z zakresu audiometrii mowy. Opracował testy zdaniowe liczbowe dla dzieci. Wykazał znaczenie kosztnych prób artykulacyjnych do oceny rezerwy słuchu. Rozwinął chirurgię rehabilitacyjną słuchu i równowagi. Opracował własną technikę operacji raka krtani. Autor „Intubacja i tracheotomia” (1966), pierwszego polskiego opracowania techniki operacji ucha pod red. A. Radziwińskiego: „Zabiegi i operacje w otolaryngologii” (1970), „Ćwiczenia w otolaryngologii” (1968), „Otolaryngologia dla studentów medycyny i stomatologii” (1975).

Wielokrotnie odznaczony m.in. Krzyżem Srebrnym Orderu „Virtuti militari” [3].

Warto zaznaczyć, że Stanisław Iwankiewicz jako szef kancelarii szpitalnej w Zeithain przywiózł do kraju w 1945 r. całą dokumentację szpitalną i złożył ją w PCK w Warszawie, w późniejszym okresie korzystał z niej w formie odbitek kserograficznych. Wspomniane wydawnictwa [1, 2, 4], to jedyne tego rodzaju książki zarówno w historii polskiej medycyny, jak i historii polskich służb medycznych w okresie II wojny światowej. Wspomniane monografie wypełniają lukę dotyczącą losów walczących powstańców i prawie 300 pracowników służby zdrowia: lekarzy, farmaceutów, studentów medycyny, pielęgniarek, sanitariuszek oraz pracowników służb pomocniczych.

Warto nadmienić, że historia szpitala nie skończyła się w chwili zakończenia działań drugiej wojny światowej w maju 1945 r., lecz toczyła się

Polski Szpital Wojskowy w Zeithain
(karta tytułowa edycji w j. niemieckim)

dalej, gdyż szpital jako oddział polski włączono do Szpitala Wojennego Armii Czerwonej (Gospitálu Leontiewa). W sierpniu 1945 r. szpital powrócił do Torunia i funkcjonował do lutego 1946 r. jako Szpital PCK.

W Zeithain pozostało 44 zmarłych, w tym 3 powstańców śląskich, 3 żołnierzy z 1939 r. i 2 repatriantów. Dopiero jednak w latach 90. XX w. było możliwe rozpoczęcie działań umożliwiających zlokalizowanie cmentarza zaoranego przez czołgi radzieckiego poligonu.

Stanisław Iwankiewicz skutecznie wspomagał działania fundacji niemieckiej w celu upamiętnienia miejsc, w których znajdowały się w czasie wojny obozy jenieckie. W 1998 r. stało się możliwe otwarcie muzeum Jeńców Powstania Warszawskiego w Zeithain.

Dzięki inicjatywie i pomocy księdza Bogumiła Kościeszy z USA, byłego jeńca, odnaleziono dokumentację z czasów wojny umożliwiającą odnalezienie cmentarza. W maju 2004 r. dokonano ekshumacji szczątków zmarłych i uroczyste pochowano w polskiej kwaterze na cmentarzu Bundeswehry w Neuburgsdorf.

Warto podnieść, że w Zeithain powstało muzeum nazwane obecnie „Gedenstätte Zeithain”. Polskie Muzeum otrzymało nowy parterowy budynek, podczas gdy muzeum jeńców włoskich i rosyjskich umiejscowiono w zrekonstruowanych barakach jenieckich.

Na cmentarzu Wojskowym Neuburgsdorf uroczyste odsłonięto pomnik i tablicę poświęconą żołnierzom z 1939 r. i powstańcom warszawskim, w kwaterze polskiej tegoż

cmentarza pochowano też szczątki ciał żołnierzy Armii Krajowej.

Warto przypomnieć, że w dniach 8–10 X 2004 r. z udziałem telewizji i radia odbyło się święto pamięci z okazji poświęcenia grobów 44 zmarłych polskich jeńców wojennych Armii Krajowej. Końcowe przemówienie w języku polskim i niemieckim wygłosił prof. Stanisław Iwankiewicz.

Drugie wydanie książki „Polski Szpital Wojskowy w Zeithain” ukazało się w 65. rocznicę powstania warszawskiego. Jest ono hołdem nie tylko dla wszystkich powstańców–jeńców, ale też dowodem zaangażowania ówczesnych lekarzy, pielęgniarek i innych pracowników służby zdrowia. Dowódca armii „Warszawa” gen. dyw. Juliusz Rómmel w pożegnalnym liście pisał, iż straty personelu medycznego (zabici

i ranni) świadczą chlubnie o dużym poczuciu obowiązku niesienia pomocy bliźnim.

Po latach zasługuje to na stałą pamięć i bliższą znajomość.

Piśmiennictwo

1. Iwankiewicz St.: Polski Szpital Wojskowy w Zeithain, wyd. II. Wrocław 2009.
2. Iwankiewicz St.: Polski Szpital Wojskowy w Zeithain – Die polnische Militärkrankenhaus des Zeitzeugen Auszüge aus den Erinnerungen des Zeitzeugen. Wrocław 2009.
3. Pośpiech L., Iwankiewicz St.: Encyklopedia Wrocławia. Wydawnictwo Dolnośląskie. Wrocław 2000, 295.
4. Smolik R., Domoślawski Z.: Polski Szpital Wojskowy w Zeithain. Gazeta Uczelniana 2006, R. XII nr 5/107, 20.

Adam Zadrzywlski

70. rocznica zamordowania Profesorów Lwowskich

70 lat temu, 4 lipca 1941 r., we Lwowie na Wzgórzach Wuleckich zostali rozstrzelani przez Niemców profesowie polskich uczelni oraz ich rodziny. Towarzystwo Miłośników Lwowa i Kresów Południowo-Wschodnich oraz Rektor Politechniki Wrocławskiej zaprosili mieszkańców Wrocławia na uroczystość upamiętniającą to tragiczne wydarzenie.

4 lipca 2011 r. pod Pomnikiem Martyrologii Profesorów Lwowskich, przy skwerze prof. K. Idaszewskiego, złożono wieńce i wiązanki kwiatów. W imieniu Senatu Akademii Medycznej wieniec złożył Rektor prof. Marek Ziętek.

Turystyczne Atrakcje Świeradowa-Zdroju

Świeradów-Zdrój jest położony na południowo-zachodnim krańcu naszego kraju, w śródgórskiej kotlinie i jest uważany za jedno z najpiękniejszych sudeckich uzdrowisk. W odróżnieniu od zgiełku wielkich uzdrowisk panuje tu cisza i spokój. Leczy się tu choroby narządu ruchu, reumatyczne, układu krążenia i koście. W uzdrowisku są sanatoria, pensjonaty, domy wycieczkowe, kwatery prywatne. Jest punktem wyjścia wycieczek w Góry Izerskie. W 1973 r. do Świeradowa włączono dawną wieś Czerniawę-Zdrój. Czerniawa posiada również urządzenia lecznicze i także jest doskonałym punktem wyjścia wycieczek w Góry Izerskie.

Wizytówkę Świeradowa stanowi Dom Zdrojowy z najdłuższą na Dolnym Śląsku, bo aż 80-metrową halą spacerową, która poza walorami leczniczymi ma także inny charakter – odbywa się tu wiele koncertów i wystaw.

Wokół Domu Zdrojowego rozciąga się Park Zdrojowy, zajmujący centralną część miasta, którego atrakcję podnoszą piękne kompozycje kwiatowe. Warto podnieść, że wytyczono tu nowe aleje spacerowe, zainstalowano oświetlenie, postawiono nowe ławki.

W uzdrowisku leczone są choroby: narządu ruchu, reumatologiczne, neurologiczne, układu oddechowego, miażdżyca tętnic obwodowych, nadciśnienie tętnicze, alergia wziewna i pyłkowa u dzieci, osteoporoza. Oprócz zabiegów podstawowych, wykorzystujących właściwości wód mineralnych i borowiny, stosuje się wiele zabiegów pomocniczych, jak

Dom Zdrojowy, wizytówka uzdrowiska Świeradów
(fot. Z. Domosławski)

aerozoloterapię, elektroterapię, akupunkturę. Ważną rolę spełnia Centrum Rehabilitacji i Reumatologii, zajmujące obszerne pomieszczenia.

Godny odwiedzenia jest kościół parafialny pod wezwaniem św. Józefa i Najświętszej Maryi Panny, pięknie wkomponowany w drzew stan. Budowla dwuwieżowa, zbudowana pod koniec XIX stulecia, początkowo jako kościół, jest świątynią prywatną wybudowaną dla ówczesnych właścicieli Świeradowa – rodziny Schaffgotschów oraz ich służby. Ostatnio świątynię znacznie rozbudowano ze względu na dużą liczbę wiernych. Odbywają się w niej również Festiwale Muzyki Sakralnej, którym patronuje Zakład Muzyki Kościelnej Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu.

Do atrakcji turystycznych trzeba też zaliczyć kolej gondolową na Stóg Izerski oraz znajdujący się w Czerniawie Czarczi Młyn. Nie można też zapomnieć o spacerze po uzdrowisku, gdzie można zapoznać się z innymi ważnymi punktami. Są też trudniejsze trasy, jak np. na grzbiet kamieniecki (w większości szlakiem niebieskim) oraz na Stóg Izerski (szlakiem czerwonym i niebieskim). Należy podkreślić, że Góry Izerskie są „rajem” dla rowerzystów, dzięki gęstej sieci dróg i ich dobrej nawierzchni.

W opracowaniu tekstu wykorzystano przewodnik Czerniawa-Zdrój, Świeradów-Zdrój, wyd. Turystyczne Plan (nazwiska autorów i roku wydania nie podano) oraz własne zapiski z różnych okresów.

II Ogólnopolskie Zawody Uczelni Medycznych w Ratownictwie Medycznym

W dniach 26–29 maja 2011 r. w Krakowie odbyły się II Ogólnopolskie Zawody Uczelni Medycznych w Ratownictwie Medycznym, których organizatorem było Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, zwycięzcy zeszłorocznej, pierwszej edycji.

Od lewej: D. Skwarnik, M. Pytlak, M. Jawor, mgr J. Sowizdraniuk
fot.: Grzegorz Nowak
(www.ratowniczy.net)

Uczestnicy zawodów musieli zmierzyć się z siedmioma punktowanymi zadaniami, trzema nocnymi i czterema dziennymi. Podczas wykonywania zadań oceniano postępowanie zespołów m.in. w sytuacji nagłego zatrzymania krążenia, ostrych zespołów wieńcowych, nagłego porodu. W sobotę, 28 maja o godz. 8⁰⁰ wszyscy uczestnicy wzięli udział w symulacji zdarzenia masowego, będącej nieudanym lądowaniem awaryjnym samolotu pasażerskiego.

II OGÓLNOPOLSKIE ZAWODY UCZELNI MEDYCZNYCH w RATOWNICTWIE MEDYCZNYM KRAKÓW 26-29.05.2011

KLASYFIKACJA KOŃCOWA

	Ogród	Noworodek	Reanimacja	Cieężarówka	Amfetamina	Myśliwy	Footballista	Suma	Miejsce
Lublin	88%	88%	83%	81%	75%	76%	68%	81%	1.
Wrocław	82%	46%	90%	45%	65%	87%	84%	74%	2.
Grudziądz	88%	78%	69%	44%	69%	68%	72%	73%	3.
Łódź	91%	29%	88%	71%	87%	73%	54%	72%	4.
Olsztyn	85%	39%	83%	62%	65%	78%	68%	71%	5.
Bydgoszcz	58%	73%	81%	34%	66%	64%	88%	70%	6.
Warszawa	91%	44%	92%	52%	65%	86%	39%	69%	7.
Szczecin	82%	65%	55%	44%	50%	84%	83%	68%	8.
Kraków KA	88%	37%	70%	59%	81%	81%	61%	67%	9.
Rzeszów	88%	61%	80%	44%	19%	81%	76%	66%	10.
Poznań	58%	37%	79%	38%	75%	67%	68%	61%	11.
Nowy Targ	56%	46%	50%	45%	63%	81%	70%	59%	12.
Pila	61%	37%	73%	45%	53%	86%	54%	58%	13.
Nowy Sącz	44%	39%	52%	34%	63%	65%	59%	52%	14.
Legnica	67%	31%	40%	47%	59%	46%	54%	49%	15.
Biała Podlaska	76%	24%	34%	37%	53%	59%	43%	47%	16.

Pierwszego dnia odbyły się również wykłady na temat działań służb ratowniczych w zdarzeniach masowych oraz prezentacje zaproszonych gości. Reprezentacja naszej Uczelni, składająca się z członków Studenckiego Koła Naukowego Medycyny Ratunkowej przy Katedrze Medycyny Ratunkowej i Katastrof Wydziału Lekarskiego, pod opieką pana mgr Jarosława Sowizdraniuk, pracownika Zakładu Ratownictwa Medycznego Wydziału Nauk o Zdrowiu, zajęła w zawodach drugie miejsce. Pierwsze przypadło Uniwersytetowi Medycznemu z Lublina, a trzecie – reprezentacji Zamiejscowego Ośrodka Dydaktycznego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika z Grudziądza. W zawodach wzięło udział 16 zespołów oraz nieklasyfikowany zespół z CM UJ.

Skład zespołu AM: Marcin Jawor – szef zespołu (student V roku kierunku lekarskiego, WL), Marta Pytlak – członek (studentka II roku ratownictwa medycznego, WNoZ), Daniel Skwarnik – członek (student II roku ratownictwa medycznego, WNoZ).

Z prac Senatu

27 czerwca 2011 r. odbyło się kolejne posiedzenie Senatu Akademii Medycznej we Wrocławiu.

Senat podjął uchwały:

- w sprawie nadania tytułu doktora *honoris causa* Akademii Medycznej we Wrocławiu prof. Masaki Kitajima,
- w sprawie zatrudnienia prof. dr hab. Joanny Rymaszewskiej w Katedrze i Klinice Psychiatrii Akademii Medycznej we Wrocławiu na stanowisku profesora zwyczajnego,
- w sprawie zatrudnienia prof. dr hab. Romualda Zdrojowego w Katedrze i Klinice Urologii i Onkologii Urologicznej Akademii Medycznej we Wrocławiu na stanowisku profesora zwyczajnego,
- w sprawie zatrudnienia dr. hab. Krzysztofa Małyszczaka w Katedrze i Klinice Psychiatrii AM we Wrocławiu na stanowisku profesora nadzwyczajnego,
- w sprawie zatrudnienia dr. hab. Rafała Matkowskiego w Katedrze Onkologii i Klinice Onkologii Ginekologicznej AM we Wrocławiu na stanowisku profesora nadzwyczajnego,
- w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr. hab. Jerzego Kołodzieja w Katedrze i Klinice Chirurgii Klatki Piersiowej Akademii Medycznej we Wrocławiu na obecnie zajmowanym stanowisku profesora zwyczajnego w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury z ZUS-u,
- w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr. hab. Andrzeja Milewicza w Katedrze i Klinice Endokrynologii, Diabetologii i Leczenia
- Izotopami Akademii Medycznej we Wrocławiu na obecnie zajmowanym stanowisku profesora zwyczajnego w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury z ZUS-u,
- w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr. hab. Jana Kornafela w Katedrze Onkologii i Klinice Onkologii Ginekologicznej Akademii Medycznej we Wrocławiu na obecnie zajmowanym stanowisku profesora zwyczajnego w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury z ZUS-u,
- w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr. hab. Walentyny Mazurek w Katedrze i Klinice Kardiologii Akademii Medycznej we Wrocławiu na obecnie zajmowanym stanowisku profesora zwyczajnego w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury z ZUS-u,
- w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr. hab. Ireny Frydeckiej w Katedrze i Klinice Hematologii, Nowotworów Krwi i Transplantacji Szpiku Akademii Medycznej we Wrocławiu na obecnie zajmowanym stanowisku profesora zwyczajnego w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury z ZUS-u,
- w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr. hab. Eugeniusza Barana w Katedrze i Klinice Dermatologii, Wenerologii i Alergologii Akademii Medycznej we Wrocławiu na obecnie zajmowanym stanowisku profesora zwyczajnego w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury z ZUS-u,
- w sprawie zatrudnienia prof. dr. hab. Andrzeja Karmowskiego na stanowisku profesora zwyczajnego w I Katedrze i Klinice Ginekologii i Położnictwa,
- w sprawie zatrudnienia prof. dr. hab. Mariana St. Gabrysia na stanowisku profesora zwyczajnego w I Katedrze i Klinice Ginekologii i Położnictwa,
- w sprawie zatrudnienia dr. hab. Agnieszki Hałoń na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze i Zakładzie Patomorfologii,
- w sprawie zatrudnienia dr. hab. Beaty Ponikowskiej na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze i Zakładzie Fizjologii,
- w sprawie zatrudnienia dr. hab. Beaty Sobieszczańskiej na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze i Zakładzie Mikrobiologii,
- w sprawie zatrudnienia dr. hab. Pawła Surowiaka na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze i Zakładzie Histologii i Embriologii,
- w sprawie zatrudnienia dr. hab. Anny Wolańczyk-Mędrali na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze i Klinice Chorób Wewnętrznych, Geriatrii i Alergologii,
- w sprawie zatrudnienia dr. hab. Marzenny Podhorskiej-Okołów na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze i Zakładzie Histologii i Embriologii,
- w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr. hab. Adama Jankowskiego na stanowisku profesora zwyczajnego w ramach umowy o pracę na czas określony w III

- Katedrze i Klinice Pediatrii, Immunologii i Reumatologii Wieku Rozwojowego w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury,
- w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr hab. Ludmiły Borodulin-Nadziei na stanowisku profesora zwyczajnego w ramach umowy o pracę na czas określony w Katedrze i Zakładzie Fizjologii w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury,
 - w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr hab. Marii Iwony Kątnik-Prastowkiej na stanowisku profesora zwyczajnego w ramach umowy o pracę na czas określony w Katedrze i Zakładzie Chemii i Immunochemii w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury,
 - w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr hab. Jerzego Liebarta na stanowisku profesora zwyczajnego w ramach umowy o pracę na czas określony w Katedrze i Klinice Chorób Wewnętrznych, Geriatrii i Alergologii w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury,
 - w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr hab. Krystyny Michalak na stanowisku profesora zwyczajnego w ramach umowy o pracę na czas określony w Katedrze i Zakładzie Biofizyki w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury,
 - w sprawie wyrażenia zgody na ponowne zatrudnienie dr. hab. Marka Bochni na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Otolaryngologii na Wydziale Lekarsko-Stomatologicznym AM we Wrocławiu,
 - w sprawie wyrażenia zgody na zatrudnienie dr. hab. Marzeny Dominiaak na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze i Zakładzie Chirurgii Stomatologicznej na Wydziale Lekarsko-Stomatologicznym AM we Wrocławiu,
 - w sprawie wyrażenia zgody na ponowne zatrudnienie prof. dr hab. Wacława Weyde na stanowisku profesora zwyczajnego na Wydziale Lekarsko-Stomatologicznym AM we Wrocławiu w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury z ZUS-u,
 - w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr hab. Anny Długosz w Katedrze i Zakładzie Toksykologii Akademii Medycznej we Wrocławiu na obecnie zajmowanym stanowisku profesora zwyczajnego w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury z ZUS-u,
 - w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr hab. Marii Warwas w Katedrze i Zakładzie Biochemii Farmaceutycznej we Wrocławiu na obecnie zajmowanym stanowisku profesora zwyczajnego w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury z ZUS-u,
 - w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr hab. Jadwigi Biernat w Katedrze i Zakładzie Bromatologii i Dietetyki Akademii Medycznej we Wrocławiu na obecnie zajmowanym stanowisku profesora zwyczajnego w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury z ZUS-u,
 - w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr hab. Wandy Nawrockiej w Katedrze i Zakładzie Technologii Leków Akademii Medycznej we Wrocławiu na obecnie zajmowanym stanowisku profesora nadzwyczajnego w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury z ZUS-u,
 - w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr hab. Haliny Milnerowicz w Zakładzie Biomedycznych Analiz Środowiskowych Akademii Medycznej we Wrocławiu na obecnie zajmowanym stanowisku profesora zwyczajnego w związku z zamiarem łączenia zatrudnienia z pobieraniem emerytury z ZUS-u,
 - w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr hab. Mariana Goludy na stanowisku profesora zwyczajnego w Zakładzie Ginekologii na Wydziale Nauk o Zdrowiu,
 - w sprawie ponownego zatrudnienia dr. hab. Tadeusza Łukieńczuka na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Specjalności Zabiegowych na Wydziale Nauk o Zdrowiu,
 - w sprawie ponownego zatrudnienia dr. hab. Piotra Wilanda na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Balneologii i Medycyny Uzdrowiskowej na Wydziale Nauk o Zdrowiu,
 - w sprawie ponownego zatrudnienia prof. dr. hab. Sławomira Suchockiego na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Położnictwa na Wydziale Nauk o Zdrowiu,
 - w sprawie zatrudnienia dr. hab. Jerzego Heimratha na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Ginekologii na Wydziale Nauk o Zdrowiu,
 - w sprawie zatrudnienia dr. hab. Rafała Niżankowskiego na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Farmakoekonomiki na Wydziale Nauk o Zdrowiu,
 - w sprawie wyrażenia zgody na dodatkowe zatrudnienie Prodziekana ds. Kształcenia Podyplomowego Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego Akademii Medycznej we Wrocławiu,
 - w sprawie wyrażenia zgody na dodatkowe zatrudnienie Prorektora ds. Klinicznych Akademii Medycznej we Wrocławiu,
 - w sprawie wyrażenia zgody na dodatkowe zatrudnienie Prorektora ds. Rozwoju Uczelni Akademii Medycznej we Wrocławiu,
 - w sprawie wyrażenia zgody na dodatkowe zatrudnienie Prorektora ds. Dydaktyki Akademii Medycznej we Wrocławiu,
 - w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem z innych ważnych przyczyn na podstawie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym,
 - w sprawie zatrudnienia pani mgr Magdaleny Banaszek-Sitarz na stanowisku wykładowcy w Studium Języków Obcych,
 - w sprawie zatrudnienia pani mgr Anny Szymańskiej na stanowisku wykładowcy w Studium Języków Obcych.

Władze Uczelni serdecznie zapraszają wszystkich pracowników na wystawę

„ARCHITEKTURA INSTYTUTÓW I KLINIK MEDYCZNYCH Dwustulecie medycyny uniwersyteckiej we Wrocławiu 1811–2011”,

która będzie czynna do 27 listopada 2011 r.
w Muzeum Architektury we Wrocławiu przy ul. Bernardyńskiej 5

ARCHITEKTURA INSTYTUTÓW I KLINIK MEDYCZNYCH

**Dwustulecie medycyny uniwersyteckiej
we Wrocławiu 1811–2011**

Miesięcznik informacyjny AM redaguje Kolegium:

Adam Barg, Ryszard Chorostkowski, Zbigniew Domosławski, Anna Gemza, Monika Kołęda, Małgorzata Kuniewska-Kaucz,
Adam Zadrzywiński (Redaktor Naczelny)

Adres redakcji: ul. Chałubińskiego 6a, tel. 071 784 11 33, fax 071 784 00 32, e-mail ru-w@wyd.am.wroc.pl Druk: TOTEM Nakład: 500 egz.